

Arrest

nr. 334 876 van 24 oktober 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 30 september 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 augustus 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 2 oktober 2024 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 juni 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 augustus 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN /oco advocaat B. VRIJENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en op [...] april 1989 geboren te zijn te Uluoke in Auchi stad in Edo State. U groeide op bij uw ouders en broers/zussen in Auchi. U ging tot het vijfde jaar naar Uluoke middelbare school. U bent christene (geloof moeder) en hangt ook het traditionele voodoo geloof van uw vader aan. U bent ongehuwd en heeft vier kinderen, maar heeft geen relatie met de moeder van uw kinderen. Twee kinderen verblijven met hun moeder in Nederland en twee kinderen blijven bij hun maternale familie in Nigeria.

U had een vriend, A., waar u samen mee bent opgegroeid. Jullie gingen naar dezelfde school. Op uw twaalf jaar begon u zichzelf anders te zien dan andere jongens. U had geen gevoel om met meisjes te spelen en wilde enkel met A. spelen. Op 13 à 14-jarige leeftijd begon u gevoelens voor A. te ontwikkelen. Omdat u niet

wist of hij dezelfde gevoelens deelde, vertelde u aan uw moeder over uw gevoelens voor A.. Zij gaf u een klap en vroeg om dat nooit tegen iemand te zeggen omdat homoseksualiteit verboden is. Omdat u uw gevoelens niet kon bedwingen vertelde u aan A. over uw gevoelens voor hem. Hij zei dat hij ook van u hield. Toen u hem wilde zoenen, duwde hij u weg en vroeg hij u boos waarom u hem probeerde te zoenen. Hij liet u ter plekke achter en ging die dag zonder u naar huis na schooltijd. Diezelfde avond kwam zijn moeder met uw moeder praten omdat A. haar had verteld wat er gebeurd was. Uw moeder vroeg u wat er tussen jullie gebeurd was en ze vroeg u om A. niet meer te zien. Ze zei dat de vijand aan het werk was en nam u mee naar een voodoopriester. Ze deden een incantatie (toverspreuk) over u en u kreeg iets mee waar u zich mee moest wassen. Nadien probeerde u te veranderen. U was depressief en probeerde zoals andere jongens te zijn. In 2008 kon u uw gevoelens niet meer onder controle houden en aanvaardde u dat u homoseksueel bent. Op 26 december 2009 was er een festival in uw dorp waar u A. zag. U bood hem uw excuses aan voor alles wat er gebeurd was en u vroeg hem om naar een gebouw in aanbouw te gaan. Toen jullie daar waren zei u dat hij mooi was. A. zei hetzelfde terug en jullie zoenden elkaar. U was echter niet op de hoogte dat jullie bespied werden door twee personen. Zij schreeuwden dat u en A. aan het zoenen waren en dat dit verboden is. Een menigte kwam naar jullie en sloeg jullie waarna ze jullie naar het stamhoofd(chief) brachten. Het stamhoofd riep uw vader erbij als voodoopriester. Toen uw vader vernam waarom hij bij het stamhoofd werd gevraagd viel hij van zijn stoel en kreeg hij een hartaanval. Omdat de begrafenis van uw vader prioritair moest geregeld worden, werden u en A. opgesloten in het huis van het stamhoofd. Die nacht werd u bevrijd door N., een dorpsgenoot. A. en u liepen elk een andere richting uit. U rende naar Ayoghena waar u bij uw maternale tante B. onderdook. Zij was al op de hoogte van de gebeurtenissen en zei dat het daar niet veilig was voor u. U moest vervolgens naar uw oom in Auchi gaan, maar u mocht ook niet bij hem blijven. Op de vierde dag belde hij een vriend, Papa T, die u zou helpen om naar Libië te vluchten.

Op 3 januari 2010 reisde u van Nigeria via Niger naar Libië. Van 2010 tot 2017 verbleef u in Libië en werkte u in de bouw om Papa T terug te betalen. In 2012 ontmoette u E.O. toen jullie samenwoonden in het huis dat Papa T voor jullie had gehuurd in Libië. Omdat u uw homoseksualiteit niet kon beleven in Libië bleef u bij E.. Zij was niet op de hoogte van uw homoseksualiteit. U wilde niet intiem zijn met haar, maar soms had u geen keuze. Dit gebeurde maar één keer en dit was meestal op haar verjaardag. Toen E. in verwachting was, vroeg u om het kind te aborteren, maar dit was niet mogelijk. Hetzelfde gebeurde bij de volgende zwangerschappen.

Samen hebben jullie vier kinderen: I. ([...]/09/2013), J. ([...]/09/2015), P. ([...]/08/2017) en Z. ([...]/02/2020). In 2017 reisden jullie door naar Italië, waar u op 18 december 2017 bent aangekomen. Uw vingerafdrukken werden op 2 februari 2018 genomen maar u kreeg geen asielinterview. In 2019 reisden jullie dan door naar Nederland. In Nederland deed u maar één asielinterview en wachtte u uw asielprocedure niet af omdat de moeder van uw kinderen op 25 augustus 2021 te weten kwam dat u homoseksueel bent. Ze betrapte u toen u een vriend zoende tijdens het verjaardagsfeest van uw dochter. Omdat ze u bedreigde en u niet toestond om de kinderen te zien, vluchtte u op 10 december 2021 naar België. Op 16 december 2021 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asieldiensten.

Sinds oktober 2023 heeft u een relatie met P.D., die u heeft leren kennen in het opvangcentrum op Linkeroever. U heeft nu nog regelmatig contact met uw moeder, maar sinds uw vertrek uit Nigeria heeft u geen enkel contact meer met uw broers en zussen omwille van uw homoseksualiteit.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: een kopie van uw identiteit/aftkomst-certificaat uitgegeven door Etsako West Local Government op 6 augustus 2007, een kopie van uw geboorteregistratiecertificaat uitgegeven op 6 augustus 2007 door Etsako West Local Government, foto's van uw activiteiten bij het Rainbow House, aanwezigheidsattesten van het Rainbow House, een uitnodiging voor de Antwerp Pride 2024, een psy-atteest van Dr. B.V. en een kopie van uw medisch dossier in het opvangcentrum, verschillende aanbevelingsbrieven van uw vriend, werkgevers en vrienden/kennissen, kopieën van facturen van nutsvoorzieningen, kopieën van uw arbeids- en huurovereenkomst, en kopieën van documenten voor uw Nederlandse les.

Op 22 mei 2024 maakte uw advocate opmerkingen over aan het CGVS met betrekking tot de notities van uw persoonlijk onderhoud.

.B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit de neergelegde medische attesten (meest recente informatie daterend van 03/02/2023) blijkt immers dat u werd opgevolgd door een psycholoog en u medicatie nam. Er was sprake van depressie en suïcidale gedachten.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u gevraagd naar uw gemoedstoestand de dag van het persoonlijk onderhoud en werd eveneens gepeild naar gezondheidsproblemen die u zouden kunnen hinderen tijdens het verloop van het onderhoud. U stelde normale gezondheidsklachten te hebben die u echter niet hinderden om het onderhoud af te leggen. U kon zelf een pauze vragen en na de pauze gaf u aan te hebben kunnen rusten, dat het met u ging en u klaar was om verder te gaan (zie NPO 1, p. 2-3, p.16).

Ook het tweede persoonlijk onderhoud gaf u aan u goed te voelen, toevoegende dat u geen gezondheidsproblemen had die u zouden kunnen hinderen tijdens het verloop van het onderhoud. Bovendien stelde u dat het eerste persoonlijk onderhoud goed was verlopen (zie NPO2, p.2). Noch u, noch uw advocaat hadden opmerkingen betreffende het verloop van het tweede persoonlijk onderhoud (zie NPO2, p.22).

Uit de neergelegde attesten kan overigens niet blijken dat u niet in staat zou zijn om op volwaardige wijze deel te nemen uit de asielprocedure.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient evenwel geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor vervolging in Nigeria omwille van uw homoseksuele geaardheid (zie NPO I, p.12, NPO II, p.3). Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw seksuele oriëntatie en bijgevolg evenmin aan uw vrees voor vervolging.

U verklaarde dat u de Nigeriaanse nationaliteit bezit en dat u werd vervolgd wegens uw seksuele oriëntatie. In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er echter niet van overtuigd dat u homoseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert homoseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. **Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen betreffende uw seksuele oriëntatie, en wel om de volgende redenen.**

Vooreerst kan worden opgemerkt dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS weigerde om een eerlijk zicht te bieden op uw verzoek om internationale bescherming (VIB) in Nederland. Op het CGVS verklaarde u namelijk dat u in Nederland een VIB had ingediend samen met de moeder van uw kinderen en uw kinderen, maar dat u het land verliet na uw eerste interview (i.e. "aanmeldgehoor") en u nadien niet meer naar de volgende interviews bent gegaan. U opperde tevens dat u nooit in detail met de Nederlandse asieldiensten heeft gesproken over uw problemen waardoor u Nigeria bent ontvlucht (NPO I, p.23-24). Echter, op 25 augustus 2021 kreeg u problemen met de moeder van uw kinderen waardoor u uit Nederland moest vertrekken voor uw eigen veiligheid (NPO I, p.15). Uit de informatie die het CGVS van Nederland heeft ontvangen – m.n. uw gehele asioldossier – blijkt evenwel dat u een volledige asielprocedure heeft doorlopen in Nederland waarbij u aanwezig was op al uw persoonlijke onderhouds van 30 augustus 2019 tot en met 3 mei 2021 (zie blauwe map – Asioldossier Nederland, p.2, 3, 14, 21, 49). Hieruit blijkt overigens ook dat u samen met de moeder van uw kinderen in beroep ging tegen de weigering van jullie verzoek om internationale bescherming, waarna de Raad van State een uitspraak deed op 25/08/2021 waarin het beroep ongegrond werd verklaard (zie blauwe map – Asioldossier Nederland, p. 2, 56-66). Geconfronteerd met bovenstaande tegenstrijdigheden beweerde u dat u daar niet van op de hoogte was en dat u enkel één interview heeft gehad, maar dat u geen beslissing heeft gekregen en geen beroep heeft aangetekend. U beweerde niet te weten waarom de Nederlandse asieldiensten menen dat u bent uitgeprocedeerd (NPO II, p.18). Het louter vasthouden aan één versie van de feiten is uiteraard niet in staat om bovenstaande tegenstrijdigheid op te heffen. **De vaststelling dat u geen waarachtige verklaringen weet af te leggen over uw asielprocedure in Nederland wekt het vermoeden dat u geen eerlijk zicht wenst te bieden op uw persoonlijke situatie en relaties en ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid een eerste maal.**

Bovenstaande vaststelling wordt verder versterkt door de tegenstrijdige verklaringen die u aflegde tussen de Nederlandse en de Belgische asieldiensten over uw relatie met de moeder van uw kinderen. Zo beweerde u op het CGVS dat u ongehuwd bent en houdt u vol dat u nog nooit getrouwd bent geweest. U ontkende ook dat u in Nederland zou hebben gezegd dat u getrouwd was met de moeder van uw kinderen (NPO I, p. 14, 18). Uit uw asioldossier in Nederland blijkt echter dat u daar op 30 augustus 2019 verklaard heeft dat u gehuwd bent met E. O.S.. U beweerde daar dat jullie op 7 januari 2017 zowel traditioneel als wettelijk gehuwd zijn. Op 29 april 2021 verklaarde u nogmaals dat u gehuwd bent, en ook tijdens uw persoonlijk onderhoud op 3 mei 2021 verwees u naar "mijn vrouw" (zie blauwe map – Asioldossier Nederland, p.9,16,25). Ondanks dat het CGVS begrip heeft voor de moeilijke context om te vertellen over voorgaande relaties voor verzoekers die aanhalen hun land te zijn ontvlucht omwille van hun seksuele geaardheid, mag echter wel verwacht worden dat u een eerlijk zicht biedt op uw voorgaande relaties. **Het feit dat u doorheen uw parcours voor de Belgische asieldiensten pertinent weigert coherente verklaringen af te leggen over uw (vroegere) burgerlijke staat ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in niet geringe mate.** Aansluitend voerde het CGVS een onderzoek uit van uw profielen op sociale media profielen waaronder Facebook, Instagram en TikTok (zie blauwe map – Onderzoek sociale media). In het kader van dit onderzoek werd een profiel gevonden dat toebehoort aan de moeder van uw kinderen, waarmee u niet gehuwd zou zijn. Zij heeft een profiel op Facebook onder de naam "E. I. O. (B. E. I.)" (zie blauwe map – Onderzoek sociale media, p.26). Op de vraag waarom ze uw achternaam gebruikt, antwoordde u dat ze daar zelf voor gekozen heeft omdat jullie hebben samengewoond en jullie geen vijanden zijn. Volgens u wil ze dat iedereen weet dat ze familie is via de kinderen zodat zij hun roots niet zouden vergeten (NPO II, p.18). Op 25 januari 2017 postte E. O. dat jullie op die dag gehuwd zijn (zie blauwe map – Onderzoek sociale media, p.27). Hierop zei u laconiek dat zij dat misschien gepost heeft, maar u niet. En dat u niet getrouwd bent en niet op de hoogte was (NPO II, p.18). Deze verschoning gaat uiteraard niet op. Uit verschillende berichten blijkt dat u nog contact hebt met E. via sociale media. Op 13 september 2023 wenste u haar zelfs nog liefkozend gelukkige verjaardag. Hiermee geconfronteerd reageerde u dat het de moeder van uw kinderen is en niet uw vijand (NPO II, p.20-21). Verder zijn er regelmatig liefkozende berichten tussen jullie terug te vinden op jullie sociale media profielen tussen 2017 en 2024 (zie blauwe map – Onderzoek sociale media, p.20, 41-42, 51). Dit is danig bevreemdend aangezien u Nederland zou ontvlucht zijn omdat zij u met de dood bedreigde omdat u homoseksueel zou zijn.

Daarnaast legde u ook zeer tegenstrijdige verklaringen af over de reden waarom en de datum waarop u Nigeria heeft verlaten, en dat u na uw vertrek nog opnieuw naar Nigeria bent gereisd. Terwijl u in Nederland nog verklaarde dat u Nigeria ontvluchtte omdat u weigerde om uw vader op te volgen als voodoopriester na zijn overlijden (zie blauwe map – Asioldossier Nederland, p.23-26), repte u op het CGVS met geen woord meer over deze gebeurtenissen die zouden hebben geleid tot uw vertrek uit Nigeria. U opperde in de kantlijn van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS wel dat uw vader wenste dat u hem zou opvolgen na zijn dood (NPO II, p.12), maar zei hier verder niets specifiek over. Noch gaf u deze opvolgingskwesitie op als reden om het land te ontvluchten. U stoelde evenwel uw gehele asielrelaas op uw homoseksuele geaardheid die ontdekt was in uw dorp en waardoor u in allerijl het land diende te ontvluchten (NPO I, p.24-25). Geconfronteerd met deze pertinente omissies in uw verklaringen, beweerde u dat u in Nederland geen persoonlijk onderhoud heeft gehad zoals op het CGVS en dat u enkel over uw familie werd gevraagd (NPO II, p.18). Uiteraard is deze verklaring niet in staat om deze omissies over zo'n essentieel deel van uw asielrelaas te verschonen en doet dit verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde reden waarom u Nigeria heeft verlaten. Tenslotte verklaarde u in Nederland ook dat u na uw vertrek uit Nigeria bent teruggereisd naar uw land van herkomst.

In Nederland verklaarde u namelijk ook dat u Nigeria verliet op 25 januari 2010 en dat jullie – nadat u uw vrouw had ontmoet in Libië – samen terugkeerden in december 2016 naar Nigeria zodat jullie het huwelijk konden laten registreren en u de bruidsschat kon betalen. Op 2 februari 2017 keerde u vanuit Nigeria terug naar Libië (zie blauwe map – Asioldossier Nederland, p.5-6, 24-25). Bij de Belgische asieldiensten beweerde u dan weer dat u Nigeria verliet op 3 januari 2010 (zie Administratief dossier, Verklaringen DVZ, vraag 37 en NPO I, p.21). Wanneer u expliciet gevraagd werd of u na uw vertrek in 2010 nog bent teruggekeerd naar Nigeria, ontkende u dit (NPO I, p. 23). Het is opvallend dat u er niet in slaagt om eensluidende verklaringen af te leggen over uw vertrek uit Nigeria en of u nadien nog naar uw thuisland bent teruggekeerd. Het louter vasthouden aan één van de verschillende versies van uw verklaringen is uiteraard niet in staat om bovenstaande tegenstrijdigheden op te heffen. Bovenstaande tegenstrijdigheden worden bovendien ondersteund door de resultaten van het onderzoek van uw sociale media. Op uw Facebook profiel werden namelijk foto's gevonden die aansluiten bij uw verklaringen in Nederland over uw terugreis naar Nigeria in 2017. Zo werden foto's gevonden waar u in een vliegtuig lijkt te zitten met het bijschrift "I thank god for my succesful johnny. Am back to Libya" (zie blauwe map – Onderzoek sociale media, p.22).

Wanneer u met deze foto's werd geconfronteerd, zei u dat het geen vliegtuig was, maar onderweg van Saba [in Libië] naar Tripoli. De vaststelling dat u dergelijke tegenstrijdige verklaringen aflegde over de aanleiding voor uw vlucht uit uw land van herkomst raakt wederom de kern van uw asielrelaas en doet belangrijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van de omstandigheden die aanleiding gaven voor uw vertrek uit Nigeria. Dat u nadien nog bent teruggekeerd naar Nigeria ondermijnt daarnaast ook de door u aangehaalde vrees

voor vervolging omwille van uw homoseksualiteit. Opvallend in deze is ook dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat uw zonen I. en J., respectievelijk op 11/09/2013 en 24/09/2015, in Nigeria geboren zijn, terwijl u tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat drie van uw kinderen in Libië zijn geboren (NPO 1, p.17).

Ook wat betreft andere aspecten van uw leven in Nigeria en uw reis zijn uw verklaringen in Nederland en België niet eensluidend. In Nederland verklaarde u immers de middelbare school in 2007 te hebben afgerond, terwijl u in België stelde op 14-jarige leeftijd te zijn gestopt met school en het 5de jaar van het middelbaar niet te hebben afgewerkt. U diende te stoppen omwille van het incident met A. en de discriminatie vanwege uw seksuele oriëntatie (zie NPO1, p.10 en NPO2, p.11-12 en aanmeldgehoor, p.6). In Nederland verklaarde u in Libië een verblijfsvergunning te hebben gehad, terwijl u in België beweerde nooit documenten te hebben gehad in Libië (zie NPO1, p.22 en aanmeldgehoor, p.4).

Het is verder bijzonder frappant dat u op geen enkel moment doorheen uw asielprocedures in Nederland en België erin slaagt om eensluidende verklaringen af te leggen over de essentiële delen van uw asielaanspraak. Deze vaststelling doet dan ook in sterke mate afbreuk aan uw gehele geloofwaardigheid en werpt ernstige twijfels op uw aangehaalde asielmotief. Bovendien mag er van iemand die zijn land ontvlucht vanwege een vrees voor zijn leven, vrijheid en/of fysieke integriteit en zich omwille hiervan beroept op internationale bescherming, redelijkerwijze verwacht worden dat hij ten aanzien van alle autoriteiten waarbij hij een verzoek om internationale bescherming indient dezelfde verklaringen aflegt aangaande de kernelementen van zijn verzoek, waaronder zijn identiteit en burgerlijke staat. Dat u dit naliet, ondergraaft uw algemene geloofwaardigheid en bevestigt de vaststelling dat u er niet om verlegen zit om onechte verklaringen af te leggen.

Verder waren uw verklaringen over de afwikkeling van uw problemen in Nigeria tegenstrijdig met de resultaten van het onderzoek van uw sociale media. Ondanks dat u voor de Belgische asielinstellingen verklaarde dat uw vader was overleden aan een hartstilstand toen u al zoenend werd betrap met A. (NPO I, p.7, 8, 9, 11), vond het CGVS interacties op Facebook tussen u en een andere persoon die uw verklaringen tegenspreekt. Op een foto die werd gepost op 22 juli 2017 reageerde iemand genaamd Id.P. "That is my son" (zie blauwe map – Onderzoek sociale media, p.34). Tijdens verder onderzoek werden twee Facebook profielen gevonden onder de namen 'M.P.' en 'Id.P.' die lijken toe te horen aan eenzelfde persoon (zie blauwe map – Onderzoek sociale media, p.34-38). Dat u reageerde op een foto van M.P. met "cute daddy" (zie blauwe map – Onderzoek sociale media, p.35-37), bevestigt het vermoeden dat deze persoon uw vader is. Bovendien vindt hij uw foto's leuk die u op 31 december 2023 postte op uw profiel. Hieruit concludeert het CGVS dat uw vader niet overleden is, in tegenstelling tot wat u eerder verklaarde (NPO I, p.7, 8, 9, 11). Geconfronteerd met deze foto's antwoordde u dat dit uw vader niet is en uw vader jaren geleden is overleden en iedereen die dingen kan zeggen op Facebook (NPO II, p.22). Hierbij wenst het CGVS op te merken dat toen u tijdens uw eerste onderhoud werd gevraagd naar uw vader, u meteen antwoordde dat hij nog in Uluoke is en dat hij voodoopriester is. Pas toen u gevraagd werd of hij dit vandaag ook nog doet, zei u dat hij overleden is (NPO I, p.7). Dit lijkt het vermoeden van het CGVS dat uw vader nog in leven is verder te bevestigen. Ook verklaarde u in Nederland dat u bij terugkeer naar Nigeria eind 2016/begin 2017 in Edo bij uw vader was (zie rapport eerste gehoor, p.6), wat uiteraard betekent dat hij niet overleden was in 2009 zoals u beweert. Elders in Nederland verklaarde u dan weer dat uw vader op 9 oktober 2009 een natuurlijke dood stierf (zie rapport nader gehoord, p.4).

Anderzijds beweerde u op het CGVS dat u geen contact meer hebt met uw broers en zussen sinds u zoenend betrap werd met A. in het dorp. Zij zouden u de schuld geven van de dood van uw vader en willen geen contact met u omdat u de familie zou hebben beschaamd met wat er gebeurd is. Gevraagd of u op geen enkele manier contact hebt met hen, antwoordde u "als ik wil kan ik hen contacteren, maar omwille van de discriminatie doe ik dat niet want ze aanvaarden niet hoe ik ben." (NPO I, p.8). Wanneer u dit gevraagd werd, beweerde u stellig dat u geen contact heeft met hen via sociale media (NPO I, p.9). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud werd u opnieuw gevraagd of u nog contact heeft met uw familie, en verklaarde u wederom enkel in contact te staan met uw moeder (NPO II, p.19). Echter blijkt uit het onderzoek van uw sociale media dat u uw broers en zussen stelselmatig 'tagt' in de berichten en foto's die u op uw Facebook profiel plaatst (zie blauwe map – Onderzoek sociale media, p.1-2, 7-8, 13-14, 15-17). U deed dit zelfs één dag voor uw eerste persoonlijk onderhoud ter gelegenheid van uw verjaardag (zie blauwe map – Onderzoek sociale media, p.1-2). Op deze foto kreeg u ook felicitaties van twee zussen (zie blauwe map – Onderzoek sociale media, p.3-6). Geconfronteerd met deze vaststelling, antwoordde u dat deze personen niet dezelfde achternaam hebben als u en ze gewoon volgers zijn, en zij geen zussen van u zouden zijn (NPO II, p.19). Wanneer u gewezen werd op veelvuldig gelijkaardig contact (zie blauwe map – Onderzoek sociale media, p.1-4, 7-11, 12, 13-14, 15-19), opperde u dat B. en T. twee verschillende achternamen zijn in Nigeria (NPO, p.19). Echter plaatste uw zus – waarvan u beweerde dat ze geen familie van u is – op uw verjaardag een foto van u op haar eigen tijdslijn met bijpassende verjaardagwensen (zie blauwe map – Onderzoek sociale media, p.28-29). Wanneer u hiermee geconfronteerd werd bleef u pertinent ontkennen dat jullie familie zijn toen u zei

“ze kan een foto posten en iedereen kan je een gelukkige verjaardag wensen. Ze heet K.Q.. Je kan niet zeggen dat iemand die K.Q. heet en iemand die B. heet dezelfde familie zijn. Op Facebook heb ik ongeveer 5000 mensen die me volgen.” (NPO II, p.19). Bovendien zien we eenzelfde soort communicatie op uw TikTok-profiel waarbij uw zussen reageren op uw foto's en video's (zie blauwe map – Onderzoek sociale media, p.41-42). Ondanks dat u meermaals beweerde dat u haar familie niet kende en u geen contact had met hen (NPO I, p.18 en NPO II, p.17), bleek uit onderzoek dat er regelmatig contact was tussen u en haar zus P.En.I. (zie blauwe map – Onderzoek sociale media, p.2, 5, 13-14, 18-19, 23, 25, 32-33, 41-42, 53-55). Toen u gevraagd werd of u contact had met haar familie antwoordde u dat u geen reden had om ze op te zoeken via sociale media (NPO I, p.18). Wanneer u geconfronteerd werd met de resultaten van het onderzoek van uw sociale media, weigerde u toe te geven dat u contact had met hen (NPO II, p.20). Bovenstaande vaststellingen bevestigen andermaal de vaststelling van het CGVS dat u geen eerlijk zicht wenst te bieden op de omstandigheden waaronder u Nigeria heeft verlaten en werpen verdere twijfels over de door u aangehaalde bewering dat u homoseksueel bent. Wat bovendien opvalt is dat de moeder van uw kinderen, die u zou hebben bedreigd omwille van uw seksuele oriëntatie, op sociale media te zien is in regenboogkleedij met 'Happy Pride' als opmerking (zie blauwe map – Onderzoek op sociale media, p.46-48). Hiermee geconfronteerd, stelt u niet te weten waar ze mee bezig is en oppert u dat ze mogelijks een afkeer heeft gekregen van mannen en nu lesbisch is (zie NPO2, p.21). Deze berichten sluiten echter niet aan bij uw verklaringen betreffende uw vermeende problemen met haar vanwege uw seksuele oriëntatie.

Wat betreft de ontdekking en bewustwording van uw geaardheid blijft u zozeer op de vlakte wat de geloofwaardigheid van uw homoseksuele geaardheid evenmin ondersteunt. Gevraagd naar hoe u tot het besef kwam dat u zich aangetrokken voelde tot mannen, vertelde u dat u zich bewust werd van uw homoseksualiteit omdat u erg close was met uw vriend A. en jullie altijd met elkaar speelden en praten. Daarbij kuste u hem en raakte u zijn kont aan (NPO II, p.3-4). Later op school heeft u hem dan verteld over uw gevoelens voor hem waarna u hem zoende (NPO II, p.4). Wanneer u nogmaals gevraagd werd hoe u zich bewust werd van uw homoseksuele gevoelens zei u dat u op uw 13 à 14 jaar aangetrokken voelde tot mannen en in 2009 beseftte dat u aangetrokken was tot mannen (NPO II, p.3). Uitgenodigd om hier meer over te vertellen, herhaalde u uw eerdere verklaringen dat jullie die dag hadden gedronken en elkaar begonnen te zoenen op een afgelegen plek, waarna jullie betrappt werden. Wanneer u opnieuw gevraagd werd om meer te vertellen over hoe u zich bewust werd van uw aantrekking tot mannen, verwees u naar uw vriendschap met A. en omdat iedereen jullie pestte omdat jullie zoveel tijd met elkaar doorbrachten (NPO, p.3). Hierbij is het opvallend dat u doorheen uw twee – toch uitgebreide – onderhouden op het CGVS niet verder kwam dan herhalende verklaringen waarin u alles herleidde naar twee situaties met A..

Uw antwoorden blijven erg beperkt en u valt vaak in herhaling ondanks dat de protection officer verder doorvraagt en u uitnodigt om verder te vertellen. Dergelijke verklaringen geven weinig blijk van reflectie met betrekking tot een dergelijke ingrijpende gebeurtenis. Daarnaast gaf u ook een zeer simplistische weergave van hoe u uw vriend A. zag. U zag namelijk dat andere jongens met meisjes gingen en u had dat gevoel niet, behalve met A.. A. leek volgens u op een vrouw en later kreeg u gevoelens voor hem (NPO I, p.24). U gaf een heel simplistisch en stereotiep beeld van A. weer dat hij borsten had, een dikke kont en krullend haar, waardoor hij op een meisje leek. Hij kleepte zich overigens in vrouwenkleden en droeg lippenstift van zijn moeder (NPO I, p.11 en NPO II, p.3). Dat u de ontdekking van uw homoseksuele geaardheid legt bij uw gevoelens voor een man die op een vrouw leek is niet alleen zeer clichématig en simplistisch, maar ook weinig geloofwaardig. Het CGVS merkt op dat een vrouwelijk uiterlijk en cross-dressing geen enkele indicatie aangeeft van een homo- of biseksuele geaardheid.

Er mag verder dan ook verwacht worden dat u op de hoogte zou zijn van het homofobe klimaat in Nigeria, maar uw verklaringen betreffende de ontdekking van dit homofob klimaat kunnen eveneens geenszins overtuigen. U gaf zelf aan dat als iemand achter uw gevoelens voor A. zou komen u zeker gedood zou worden (NPO I, p.24). Wanneer u gevraagd werd om te vertellen hoe u de homofobe context van de Nigeriaanse maatschappij ontdekte, zou u dit pas ontdekt hebben nadat u A. had gekust en zijn moeder naar u toe kwam (NPO II, p.10). Voordien had u nog niet gehoord dat homoseksuele relatie niet aanvaard werden in de Nigeriaanse samenleving. U was toen 14 jaar oud (NPO II, p.11). Uw antwoord is echter opvallend daar u eerder reeds verklaarde dat iedereen ertegen is bij uw thuis en uw vader zeker aangezien hij voodoopriester is en hij als traditionele man daartegen is. Het komt danig bevreemdend over dat u – wanneer u de vraag uitdrukkelijk wordt gesteld – aangeeft de homofobe context pas te hebben ontdekt wanneer de moeder van A. naar uw moeder kwam om verhaal te halen en dat u er voordien nog nooit iets over had gehoord in uw dorp of op school (NPO II, p.10). Bovendien verklaarde u dat u het homofobe klimaat pas ontdekte toen u en A. betrappt werden in 2009 en u in 2010 het land verliet (NPO II, p.10). Geconfronteerd met het feit dat u voor 2010 al doorhad dat homoseksualiteit niet is toegelaten in Nigeria, zei u van wel (NPO II, p.11). Echter zei u opeens dat u zoiets nooit gehoord had thuis en uw vader gewoon zei dat jullie niet mochten stelen en geen slechte dingen mochten doen. Ondanks uw eerdere verklaringen, zou u thuis niet vernomen hebben dat homoseksualiteit verkeerd was (NPO II, p.10-11). Uw verklaringen betreffende de ontdekking van het homofob klimaat zijn dan ook allesbehalve consistent en tonen geen werkelijke voeling aan met de complexe ontdekking van iemands homoseksuele oriëntatie in een homofob klimaat zoals in de

Nigeriaanse samenleving en de manifeste vijandige perceptie ervan door de burgerlijke maatschappij (zie blauwe map - informatie met betrekking tot de situatie van homoseksuelen in Nigeria).

Volledigheidshalve merkt het CGVS ook op dat het eerder opmerkelijk is hoe u naar homoseksualiteit kijkt. U verklaarde dat u Nigeria bent ontvlucht omwille van uw seksuele oriëntatie. Echter, wanneer u tijdens uw tweede onderhoud werd geconfronteerd met foto's van de moeder van uw kinderen in de regenboogkleuren en die de PRIDE-beweging erg publiekelijk steunt (zie blauwe map – Onderzoek sociale media, p. 45-48), opperde u plots dat zij misschien lesbisch is geworden omdat ze geen mannen meer vertrouwt (NPO II, p.21). Enerzijds geven dergelijke verklaringen weinig blijk van reflectie en anderzijds geeft dit uw clichématige kijk op homoseksuele relaties weer. Dit is dan ook erg verrassend voor iemand die zelf beweerde dat hij zijn homoseksuele gevoelens niet had ontdekt, maar zo was geboren (NPO II, p.4).

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen geenszins wijzigen. De kopieën van uw identiteit/afkomst-certificaat en uw geboorteregistratie-certificaat uitgegeven door Etsako West Local Government op 6 augustus 2007 vormen een begin van bewijs van uw identiteit, afkomst en nationaliteit, dewelke niet ter discussie staat.

De kopieën van facturen van nutsvoorzieningen, alsook van uw arbeids- en huurovereenkomst, en de kopieën van documenten voor uw Nederlandse les worden niet betwist. Met betrekking tot de verschillende aanbevelingsbrieven van uw vriend, werkgevers en vrienden/kennissen dient te worden opgemerkt dat een dergelijk niet-officieel stuk slechts op betekenisvolle wijze kan bijdragen aan de bewijsvoering indien het samengaat met een geloofwaardig relaas, quod non in casu. Het betreft bovendien uitermate gesolliciteerde documenten waaraan weinig tot geen bewijswaarde kan worden gehecht. De attesten van RainbowHouse Brussel vermelden enkel dat u op 03/02/2022, 10/02/2022 en 24/02/2022 aanwezig was op de activiteiten van het RainbowHouse. Dit document bevat dan ook allerm minst voldoende elementen die zouden kunnen aantonen dat u zelf homoseksueel bent. Hetzelfde geldt voor de uitnodiging voor de Antwerp Pride 2024. Deze documenten zijn dan ook niet van dien aard om de vastgestelde ongelooftwaardigheid van uw seksuele oriëntatie en relaas te herstellen.

Wat betreft de foto's van uw deelname aan activiteiten van het RainbowHouse en de PRIDE in Antwerpen, dient opgemerkt dat deze bovenstaande vaststellingen niet weten te wijzigen. Deze foto's brengen in het geheel weinig bij en zijn geenszins in staat aan te tonen dat u homoseksueel zou zijn. Er kan enkel vastgesteld worden dat dit niet meer is dan wat het is, namelijk foto's van u met andere mannen die deelnemen aan PRIDE activiteiten. Ook deze weten bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen.

Het psy-atteest van Dr. B.V. en de kopie van uw medisch dossier in het opvangcentrum, tonen aan dat u in België een psycholoog bezoekt en u – minstens tot februari 2023 – medicatie nam. Opvallend is dat in het verslag van 23 december 2021 te lezen staat dat u homoseksueel bent en dat uw vriend-partner in Nigeria in de gevangenis zit. Dit sluit niet aan bij uw verklaringen van uw moeder in 2015 te hebben vernomen dat A. overleden is (zie NPO1, p. 20). Elders staat dan weer dat u traumatische verlieservaringen heeft gekend, waaronder de gewelddadige moord op uw partner. Voor het CGVS verklaarde u inderdaad van uw moeder te hebben vernomen dat A. overleden is, maar u geen details durfde te vragen betreffende zijn dood (zie NPO1, p.20).

Hoewel de neergelegde documenten het bestaan (tot februari 2023) van bepaalde mentale problemen aantonen, vormen deze neergelegde attesten geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de genoemde psychische problemen werden opgelopen, noch voor het feit dat deze werden opgelopen voordat verzoeker zijn land van herkomst verliet. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen mentale problemen, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen of mentale problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt. Dit geldt des te meer in het geval van een attest, opgesteld door een psycholoog of een psychiater. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt. Dit blijkt eveneens uit bovenstaande vaststellingen aangaande uw verklaringen over uw partner. Eventuele vermoedens over de oorzaak van de psychologische problemen zijn dan ook gebaseerd op de verklaringen van verzoeker en dit binnen de context van psychologische hulpverlening, wat een andere inslag heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het

betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de **EASO**

Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van de persoonlijke onderhouds die naar u werden verstuurd op 14 mei 2024. Het CGVS ontving uw opmerkingen op 22 mei 2024, maar deze kunnen de appreciatie van het CGVS niet ombuigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van "artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht".

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

“2.1.1. Dat het CGVS aanhaalt dat verzoeker het niet aannemelijk zou hebben gemaakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging zou hebben zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van de subsidiaire bescherming. Dat dit evenwel ten zeerste onterecht is, zoals blijkt uit wat volgt.

2.1.2. Dat de bestreden beslissing vooreerst opwerpt dat er geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers seksuele oriëntatie en bijgevolg evenmin aan zijn vrees voor vervolging.

Zo zou verzoeker geweigerd hebben om een eerlijk zicht te bieden op zijn verzoek om internationale bescherming in Nederland. Op het CGVS verklaarde verzoeker immers dat hij een VIB had ingediend samen met de moeder van zijn kinderen, doch hij het land verliet na het eerste interview. Verzoeker zou nooit in detail met de Nederlandse asieldiensten gesproken hebben over de problemen waarom hij Nigeria ontvluchtte.

Uit de informatie die het CGVS van Nederland ontving, blijkt evenwel dat verzoeker aldaar de volledige asielpcedure heeft doorlopen en hij samen met de moeder van zijn kinderen in beroep ging tegen de weigering van hun VIB. De Nederlandse raad van state verklaarde het beroep op 25 augustus 2021 ongegrond.

Dat verzoeker echter niet op de hoogte was van het feit dat zijn VIB werd geweigerd, gezien hij nooit een beslissing ontvangen heeft. Verzoeker heeft dan ook al evenmin beroep aangetekend tegen deze beslissing.

Verzoeker vermoedt dan ook dat E.O. de beslissing ontvangen heeft en dit niet aan verzoeker heeft meegedeeld. Aangezien verzoeker en E.O. samen een VIB hadden ingediend, werd mogelijk slechts één beslissing genomen voor beiden of werd de beslissing van verzoeker naar het adres van E.O. gestuurd, aangezien verzoeker aldaar woonachtig was.

E.O. heeft waarschijnlijk een advocaat de opdracht gegeven om beroep aan te tekenen tegen de negatieve beslissingen, wat deze in de naam van verzoeker en E.O. zal gedaan hebben.

Alleszins blijft verzoeker bij zijn verklaringen dat hij niet wist dat een beslissing in zijn dossier werd genomen door de Nederlandse asielinstanties en hij evenmin op de hoogte was van het gegeven dat beroep werd aangetekend in zijn dossier.

2.1.3. Voorts zou verzoeker tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd bij de Nederlandse en Belgische asieldiensten betreffende zijn relatie met de moeder van zijn kinderen.

Meer bepaald verklaarde verzoeker op het CGVS ongehuwd te zijn en nooit eerder gehuwd te zijn, terwijl hij in Nederland stelde op 7 januari 2017 zowel traditioneel, als wettelijk gehuwd te zijn met E.O.. E.O. zou bovendien op Facebook op 7 januari 2017 gepost hebben dat ze gehuwd was met verzoeker. Verder zouden er tussen 2017 en 2024 regelmatig liefkozende berichten tussen verzoeker en E.O. terug te vinden zijn op hun sociale media profielen, niettegenstaande verzoeker verklaarde dat hij Nederland diende te ontvluchten omdat E.O. hem met de dood bedreigde wegens zijn homoseksualiteit.

Dat verzoeker niet met E.O. gehuwd is en zij dit mogelijks op haar Facebook heeft geplaatst teneinde zich de status van echtgenote van verzoeker aan te meten, doch dit in de feiten geenszins het geval is.

Verzoeker heeft al evenmin verklaard voor de Nederlandse autoriteiten dat hij traditioneel en wettelijke gehuwd is met E.O.. Mogelijks heeft E.O. dit verklaard en werd dit getransfereerd naar verzoekers dossier, doch verzoeker is absoluut niet gehuwd. Overigens is er geen enkele reden waarom verzoeker hierover geen correcte verklaringen zou afleggen.

Verzoeker kan immers gehuwd zijn met E.O. – tenslotte heeft hij ook kinderen met haar – zonder dat dit afbreuk doet aan zijn homoseksuele geaardheid.

Inmiddels hebben verzoeker en E.O. zich met elkaar verzoend en hebben zij opnieuw een vriendschappelijke relatie, vandaar de vriendschappelijke berichten op hun sociale media. E.O. is immers desondanks de moeder van verzoekers kinderen en zij hadden steeds een vrij goede vriendschappelijke relatie, niettegenstaande het feit dat verzoeker geen seksuele gevoelens voor haar koesterde en hij verlangde naar een man.

2.1.4. Daarnaast zou verzoeker tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over de reden waarom en de datum waarop hij Nigeria heeft verlaten en het feit dat hij na zijn vertrek nog opnieuw naar Nigeria is gereisd.

Meer bepaald zou verzoeker in Nederland verteld hebben dat hij Nigeria verliet omdat hij weigerde zijn vader op te volgen als voodoopriester na diens overlijden en geen melding gemaakt hebben van zijn geaardheid, terwijl verzoeker zijn gehele asielrelaas in België juist stelde op zijn homoseksuele geaardheid.

Tenslotte zou verzoeker in Nederland verklaard hebben dat hij samen met zijn vrouw in december 2016 terugkeerde naar Nigeria om hun huwelijk te laten registreren en de bruidsschat te betalen, terwijl verzoeker in België ontkende na zijn vertrek ooit nog naar Nigeria teruggekeerd te zijn.

Op verzoekers Facebook profiel zouden nochtans foto's gevonden zijn waarop verzoeker in een vliegtuig lijkt te zitten en die aansluiten bij zijn verklaringen over zijn terugreis naar Nigeria in 2017

Tenslotte verklaarde verzoeker in Nederland dat hij over een verblijfsvergunning in Libië beschikte, terwijl hij in België beweerde nooit documenten te hebben gehad in Libië. Verzoeker werd in Nederland slechts zeer

kort ondervraagd en er werden enkel vragen gesteld betreffende zijn familie, zodat verzoeker niet de mogelijkheid had om ook over zijn seksuele geaardheid te vertellen. Dit was hij van plan later nog te doen, wanneer E.O. niet in de omgeving was.

Verzoeker is na zijn vertrek uit Nigeria nooit meer teruggekeerd naar huis, ook niet voor een korte periode, en de foto waarnaar het CGVS verwijst, is een foto die genomen werd wanneer verzoeker onderweg was van Saba naar Tripolie, beide twee locaties in Libië en verzoeker zat geenszins in een vliegtuig.

Tenslotte had verzoeker nooit een verblijfsvergunning in Libië, aangezien hij in dat geval geenszins zou verder gereisd zijn naar Europa en in Libië zou gebleven zijn, waar hij zekerheid had van verblijfsdocumenten in plaats van zich in een onzeker avontuur in Europa te storten.

2.1.5. Het CGVS werpt verder op dat verzoekers verklaringen tegenstrijdig zouden zijn met de resultaten van het onderzoek van zijn sociale media.

Zo zou uit interacties uit zijn Facebook pagina blijken dat verzoekers vader mogelijk nog in leven zou zijn en zou verzoeker zijn broers en zussen (met wie hij beweerde geen enkel contact meer te hebben) stelselmatig taggen in berichten en foto's die hij op zijn Facebook profiel plaatst. Verzoeker zou ook felicitaties gekregen hebben van zijn zussen voor zijn verjaardag.

Dat de betrokken persoon waarnaar verweerder verwijst, geenszins verzoekers vader is, nu deze wel degelijk al jaren geleden overleden is.

In Afrika is het immers gebruikelijk om vrienden en zelfs aan te spreken met termen als 'brother of sister, uncle of auntie of mommy of daddy', zonder dat er van enige verwantschap sprake is. Verzoekers noemt zijn vriend dan ook daddy en deze verwijst soms naar verzoeker als zijn zoon.

Ook in dit geval heeft verweerder geen rekening gehouden met de Afrikaanse context en de verklaringen van verzoeker vanuit een westerse optiek onderzocht, waarbij familietermen enkel gebruikt worden om biologische familieleden aan te duiden.

Ook de zogenaamde zussen die verzoeker een gelukkige verjaardag zouden gewenst hebben, zijn geenszins verzoekers biologische zussen, maar gewoon vriendinnen.

Verzoeker heeft bovendien meer dan 5.000 volgers, waarmee hij zeer familiair is, zodat er ongetwijfeld nog heel wat andere volgers zullen zijn die verzoeker 'broer' of 'zoon' hebben genoemd en die verzoeker eveneens 'broer, vader of zus' heeft genoemd.

Dat de argumentatie van verweerder dan ook geenszins kan worden weerhouden en verweerder geenszins heeft aangetoond dat verzoekers vader nog zou leven – quod certe non –

2.1.6. Wat betreft verzoekers ontdekking en bewustwording van zijn geaardheid, zou hij zozeer op de vlakte blijven dat zijn geloofwaardigheid ondermijnd wordt.

Nochtans heeft verzoeker desbetreffend gedetailleerde, coherente en plausibele verklaringen afgelegd, waarin hij een duidelijk overzicht heeft gegeven van hoe hij geleidelijk tot de vaststelling kwam dat hij homoseksueel was.

Zo heeft verzoeker verklaard dat hij erg close was met zijn jeugdvriend en zich langzamerhand tot hem aangetrokken voelde. Verzoeker nam hierbij aanvankelijk kleine stappen, zoals hem kussen en zijn achterste aanraken en vertelde nog later aan A. dat hij zich aangetrokken tot hem voelde en kuste hem.

Verzoeker heeft tevens verteld over de worsteling die hij voelde en de inspanningen die hij deed om zijn geaardheid te 'veranderen' nadat zijn moeder hem naar een voodoopriester bracht en de uiteindelijk acceptatie van zijn geaardheid. Dat verzoeker op de vlakte zou gebleven zijn betreffende de ontdekking en bewustwording van zijn geaardheid, is dan ook geenszins correct en wordt tegengesproken door zijn verklaringen op het CGVS.

Bovendien is het duidelijk dat het CGVS uitgegaan is van een Westerse ingesteldheid, waarbij verwacht wordt dat iedereen zich op ieder ogenblik bewust is van zijn gevoelens.

Dat in de Nigeriaanse samenleving gevoelens juist worden verdrongen en hieraan nauwelijks of geen aandacht wordt besteed, zodat het voor verzoeker geenszins evident is om in detail de ontdekking van zijn geaardheid en de gevoelens die dit teweegbracht, te beschrijven.

Dat het CGVS de verklaringen van verzoeker betreffende zijn geaardheid dan ook vanuit een westers standpunt benaderd heeft en niet vanuit een Nigeriaanse/Afrikaanse context, zodat het dossier van verzoeker dan ook geenszins op een zorgvuldige en correcte wijze onderzocht en behandeld werd.

[...]

2.1.7. Het CGVS merkt verder op dat van verzoeker verwacht zou mogen worden dat hij op de hoogte zou zijn van het homofobe klimaat in Nigeria. Verzoeker zou echter pas nadat hij A. gekust had en zijn moeder naar verzoeker kwam, ontdekt hebben dat homoseksuele relaties niet aanvaard worden in Nigeria.

Niettegenstaande verzoekers vader als voodoopriester en traditionele man tegen homoseksuele relaties was, zou verzoeker thuis nooit vernomen hebben dat homoseksualiteit verkeerd was.

De verklaringen van verzoeker betreffende de ontdekking van het homofobe klimaat in Nigeria zouden dan ook niet consistent zijn en zouden geen werkelijke voeling hebben met iemands ontdekking van zijn homoseksuele oriëntatie in een homofob klimaat.

Dat in verzoekers familie, noch in zijn dorp ooit gesproken werd over homoseksuele relaties, aangezien deze niet (althans openlijk) voorkwamen in het dorp.

Er was dan ook geen enkele aanleiding waarom verzoekers vader en/of dorpsgenoten het zouden hebben over de LGBTQ gemeenschap en/of het feit dat homoseksuele relaties niet aanvaard zouden worden. Ook in de media kwam dit onderwerp nooit aan bod, zodat verzoeker nooit eerder over homoseksualiteit of het homofobe klimaat in Nigeria gehoord had.

Dat dit, gelet op de context waarin verzoeker woonde, zeer plausibel is en het CGVS hieruit dan ook ten onrechte verkeerde conclusies heeft getrokken.

Dat verzoeker wenst te verwijzen naar de UNHCR Guidelines N° 9 en naar de Yogyakarta Principles on the Application of International Human Rights Law in relation to Sexual Orientation and Gender Identity van 2007 en meer bepaald dat afgestapt moet worden van stereotypen en vooroordelen.

Verzoeker heeft steeds consistente verklaringen afgelegd betreffende zijn homoseksualiteit en zijn verklaringen zijn geloofwaardig zijn, rekening houdend met zijn kwetsbaarheid en de context in Nigeria.

Verzoeker wil tenslotte ook verwijzen naar de publicatie van ILGA Europe, "Good practices related LGBTI asylum applicants Europe", p. 21, waarin staat dat de nadruk moet liggen op zelfidentificatie van de persoon als LGBTI zoals vooropgesteld door de UNHCR Richtlijnen en Yogyakarta principles.

2.1.8. Dat verzoeker diverse documenten heeft voorgelegd waaruit blijkt dat hij het RainbowHouse te Brussel regelmatig frequenteert, hij aanwezig was op de Antwerp Pride 2024 en hij begeleid wordt door een psycholoog die attesteert dat verzoeker homoseksueel is.

Verzoeker heeft bovendien in België een relatie heeft met een man, zodat aan de homoseksuele geaardheid van verzoeker dan ook niet kan getwijfeld worden. Minstens dient in geval van twijfel aan verzoeker het voordeel te worden verleend zoals omschreven in het UNHCR Handbook on procedures and criteria for determining refugee status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the status of refugees aangeeft (January 1992, p. 48. Geneva): [...]

Het CGVS poneert dienaangaande dat een psycholoog nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schending waarin een patiënt verwondingen of mentale problemen heeft opgelopen en zich hiervoor enkel kan steunen op de verklaringen van de patiënt.

Dit zou des te meer gelden voor een attest opgesteld door een psycholoog, aangezien – meer nog dan een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen – een psycholoog bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten afhankelijk is van wat hem door de patiënt wordt aangereikt. Eventuele vermoeden over de oorzaak van de psychologische problemen zijn dan ook gebaseerd op verklaringen van verzoeker en dit binnen de context van psychologische hulpverlening, wat een andere inslag heeft dan het onderzoek naar de nood naar internationale bescherming.

Dat verzoeker geenszins een psycholoog gecontacteerd heeft teneinde zijn verklaringen te bevestigen, quod certe non. Het waren immers de begeleiders in het opvangcentrum waar verzoeker verbleef, die aan verzoeker voorstelden om in behandeling te gaan bij een psycholoog aangezien zij vaststelden dat verzoeker worstelde met mentale problemen. Verzoeker heeft dan ook – in tempore non suspecto – zijn verhaal gedaan aan de psycholoog en zijn worstelingen en bezorgdheden uiteengezet, waarna hij medicatie werd voorgeschreven. Verzoeker heeft er zelf nooit aan gedacht om aan de psycholoog een attest te vragen teneinde voor te leggen in zijn asielprocedure. Het was op aanraden van zijn toenmalige raadsman dat verzoeker dit uiteindelijk toch gedaan heeft.

Bovendien gaat het CGVS ervan uit dat een psycholoog zomaar om de tuin kan geleid worden en deze in staat zou zijn vast te stellen of een patiënt al dan niet de waarheid vertelt en op een doorleefde wijze zijn verhaal doet. Dat dit juist de job is van een psycholoog en iets is waarvoor hij/zij jaren gestudeerd heeft.

Dat het CGVS dan ook laat uitschijnen alsof de psycholoog van verzoeker onkundig zou zijn. Overigens is het veel plausibeler dat verzoeker aan zijn psycholoog volledig correcte verklaringen aflegt, aangezien deze 'verklaringen' gebeuren in een totaal andere context waarbij verzoeker op een ontspannen en in een vertrouwelijke sfeer kan vertellen wat op zijn lever ligt.

Verzoeker heeft immers meermaals deze psycholoog gesproken en heeft uiteindelijk een vertrouwensrelatie met zijn psycholoog opgebouwd, zodat hij op een rustige wijze en in een vriendschappelijke en vertrouwde omgeving zijn verhaal kon doen op zijn eigen tempo.

Dit in tegenstelling tot het CGVS, waar verzoeker eerder op een min of meer vijandige manier ondervraagd werd en waarbij op zoek wordt gegaan naar onwaarheden, tegenstrijdigheden, enz. Bovendien dient binnen een bepaalde tijdspanne iemands volledige leven uit de doeken gedaan te worden en hangt van deze verklaringen af om iemand verder in België kan verblijven.

Dat de context waarin verzoeker zijn verhaal heeft gedaan bij de psycholoog uiteraard helemaal anders is en dan ook eerder rekening dient gehouden te worden met de verklaringen gedaan bij een psycholoog dan op het CGVS.

Dat het CGVS het attest van verzoekers psycholoog dan ook onvoldoende naar waarde heeft geschat en bovendien een pertinent foutieve motivatie heeft gegeven waarom hiermee geen rekening kan gehouden worden. Wat betreft attesten afgeleverd door professionele psychologen, stelt EASO/EUAA in de Practical Guide: Evidence Assessment bovendien : [...]

Dat het dan ook niet aan het CGVS toekomt om het attest van verzoekers psycholoog in twijfel te trekken.

[...]

2.1.9. *Dat verzoeker wel degelijk heeft aangetoond dat hij homoseksueel is en hij in Nigeria dan ook zal vervolgd worden omwille van zijn seksuele geaardheid.*

[...]

Door in het licht van het voorgaande de vluchtelingenstatus niet aan verzoeker toe te kennen, schendt verweerder artikel 48/3 Vw. juncto artikel 1, A, § 2 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951.

2.1.10. *Minstens dient aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toegekend te worden.*

Door de subsidiaire bescherming niet aan verzoeker toe te kennen, zal verzoeker bloot komen te staan aan hardheidsdrempeloverschrijdende mishandelingen waarvoor hij vluchtte, en schendt het CGVS artikel 48/4 Vw. en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden van 4 november 1950.

Bovendien, stellen artikel 48/6 en 51 Vw. [...]

Artikel 3 van het EVRM [...]

Het CGVS moet dus nagaan of de terugkeer van een verzoeker naar zijn land van herkomst ten gevolge van een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, geen risico meebrengt op schending van één of meerdere fundamentele rechten. In casu heeft verweerder dit geenszins (afdoende) gedaan, temeer daar als vaststaand beschouwd wordt dat verzoeker afkomstig is uit Nigeria en de Nigeriaanse nationaliteit heeft.

Dat verzoeker bovendien heeft aangetoond dat hij homoseksueel is en de LGBTQ gemeenschap in Nigeria vervolgd wordt.

Bovendien blijkt uit de EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 en de EASO Country Guidance Note blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard waarin diverse actoren een rol spelen.

Zowel Islamitische groeperingen, herders, burgerwachten, criminele bendes en etnisch geweld tussen gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers maken het land onveilig, naast militante acties in de Nigerdelta en seperatistische Biafra-agitatie.

Dat er dan ook sprake is van een hoog willekeurig geweldniveau in het ganse land en er alom veiligheidsincidenten voordoen, zodat verzoeker het risico loopt het slachtoffer te worden van willekeurig geweld en hem de subsidiaire bescherming dient toegekend te worden. Gelet op de algehele situatie is Nigeria, loopt verzoeker niet alleen het risico om slachtoffer te worden van willekeurig geweld, doch loopt verzoeker tevens het risico een vernederende of onmenselijke behandeling te moeten ondergaan omwille van zijn seksuele geaardheid.

Dat een terugkeer van verzoeker naar Nigeria dan ook tevens een schending zou inhouden van artikel 3 EVRM en artikel 48/4 Vw".

2.2. Verweerder legt op 25 augustus 2025 een aanvullende nota neer, waarin hij middels URL verwijst naar landeninformatie met betrekking tot de veiligheidssituatie in Nigeria.

2.3. Verzoeker legt ter terechtzitting een aanvullende nota, waarin hij middels URL verwijst naar landeninformatie aangaande de veiligheidssituatie in Nigeria.

Beoordeling

1.

2.

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde

verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Blijkens de bestreden beslissing worden in hoofde van verzoeker bijzondere procedurele noden aangenomen. Zo stelt de bestreden beslissing:

"Uit de neergelegde medische attesten (meest recente informatie daterend van 03/02/2023) blijkt immers dat u werd opgevolgd door een psycholoog en u medicatie nam. Er was sprake van depressie en suïcidale gedachten.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u gevraagd naar uw gemoedstoestand de dag van het persoonlijk onderhoud en werd eveneens gepeild naar gezondheidsproblemen die u zouden kunnen hinderen tijdens het verloop van het onderhoud. U stelde normale gezondheidsklachten te hebben die u echter niet hinderden om het onderhoud af te leggen. U kon zelf een pauze vragen en na de pauze gaf u aan te hebben kunnen rusten, dat het met u ging en u klaar was om verder te gaan (zie NPO 1, p. 2-3, p.16).

Ook het tweede persoonlijk onderhoud gaf u aan u goed te voelen, toevoegende dat u geen gezondheidsproblemen had die u zouden kunnen hinderen tijdens het verloop van het onderhoud. Bovendien stelde u dat het eerste persoonlijk onderhoud goed was verlopen (zie NPO2, p.2). Noch u, noch uw advocaat hadden opmerkingen betreffende het verloop van het tweede persoonlijk onderhoud (zie NPO2, p.22).

Uit de neergelegde attesten kan overigens niet blijken dat u niet in staat zou zijn om op volwaardige wijze deel te nemen uit de asielprocedure."

Verzoeker biedt geen verweer tegen voormelde motivering.

Gelet op wat voorafgaat kan worden aangenomen dat de rechten van verzoeker in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd werden, evenals dat verzoeker heeft kunnen voldoen aan zijn verplichtingen.

5. Verzoeker volhardt in het verzoekschrift in zijn homoseksuele geaardheid en zijn vrees voor vervolging omwille hiervan bij terugkeer naar Nigeria.

Verzoeker slaagt er echter niet in om een gegronde vrees voor vervolging, dan wel reëel risico op ernstige schade in zijn hoofde aannemelijk te maken.

5.1. Vooreerst wordt vastgesteld dat verzoeker eerder een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in Nederland en dat verzoekers verklaringen in Nederland op essentiële punten verschillen van zijn verklaringen in België.

Dienaangaande dient te worden opgemerkt dat het niet verboden is dat, in het kader van een verzoek om internationale bescherming, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van het verzoek om internationale bescherming in een EU-land bekend waren, noch is het verboden om de verklaringen afgelegd in het kader van beide procedures te vergelijken. Dergelijke informatie betreft immers "*specifieke informatie*" conform artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Inzake verzoekers verzoek om internationale bescherming in Nederland en zijn verklaringen hierover in het kader van onderhavige procedure dient het volgende te worden vastgesteld:

- Verweerder merkt in de bestreden beslissing op basis van de informatie aanwezig in het administratief dossier terecht op dat verzoeker weigert om een eerlijk zicht te bieden op zijn verzoek om internationale bescherming in Nederland. Immers houdt verzoeker voor dat hij in Nederland een verzoek om internationale bescherming had ingediend samen met de moeder van zijn kinderen, maar dat hij het land verliet na het aanmeldgehoor en nooit in detail heeft gesproken over zijn vluchtredenen uit Nigeria (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 23-24). Nochtans blijkt uit verzoekers gehele Nederlands asioldossier (aanwezig in het administratief dossier) dat verzoeker een volledige asielprocedure heeft doorlopen in Nederland, aanwezig was op al zijn persoonlijke onderhouden van 30 augustus tot en met 3 mei 2021 en samen met de moeder van zijn kinderen in beroep ging tegen de weigering van hun verzoek (asioldossier Nederland, p. 2, p. 3, p. 14, p. 21, p. 49, p. 56-66). Verzoeker ontkent in het verzoekschrift dat hij op de hoogte was van de weigering van zijn verzoek om internationale bescherming in Nederland en het ingestelde beroep hiertegen en oppert dat E.O., de moeder van zijn kinderen, de beslissing heeft ontvangen en het beroep heeft ingesteld. Verzoeker beperkt zich in wezen tot het louter ontkennen van de informatie die blijkt uit zijn asioldossier in Nederland en het wijzen op zijn onwetendheid, maar biedt geen bevredigende verklaring voor de vastgestelde incoherenties. De vaststelling dat verzoeker geen waarachtige verklaringen weet af te leggen over zijn asielprocedure in Nederland wijst erop dat verzoeker geen eerlijk zicht wenst te bieden op zijn persoonlijke situatie en relaties en ondermijnt zijn algemene geloofwaardigheid.

- De bestreden beslissing stelt verder terecht dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd bij de Nederlandse en Belgische asieldiensten over zijn burgerlijke staat en relatie met de moeder van zijn kinderen (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 14, p. 18; asioldossier Nederland, p. 9, p. 16, p. 25). Verzoeker ontkent in het verzoekschrift dat hij voor de Nederlandse autoriteiten heeft verklaard dat hij gehuwd was met E.O. en oppert dat E.O. dit mogelijks heeft verklaard. Dergelijke uitleg, waarmee hij de inhoud van zijn Nederlands asioldossier totaal miskent, kan niet overtuigen ter verschoning van de vastgestelde tegenstrijdigheden. Verzoeker heeft bij de Nederlandse asielinstanties wel degelijk zelf verklaard dat hij zowel traditioneel als wettelijk getrouwd is met E.O. op 7 januari 2017 (aanmeldgehoor Nederland, p. 7).

- Dat verzoeker geen zicht wenst te bieden op zijn relatie met de moeder van zijn kinderen blijkt tevens uit het Facebookprofiel van E.O., waaruit blijkt dat zij verzoekers achternaam gebruikt, dat zij op 25 januari 2017 postte dat ze gehuwd is met verzoeker en dat zij en verzoeker tussen 2017 en 2024 liefkozende berichten uitwisselden (onderzoek sociale media, aanwezig in het administratief dossier). Dit laatste klemmt met verzoekers bewering dat hij Nederland zou zijn ontvlucht omdat zij verzoeker met de dood bedreigde (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 17-18). Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat hij niet gehuwd was met E.O. en zij dit mogelijks op Facebook postte en dat hij en E.O. zich met elkaar hebben verzoend omdat zij de moeder van zijn kinderen is, vormt dit allerminst een bevredigende uitleg voor het geheel van de voorstaande vaststellingen.

- Verder wordt in de bestreden beslissing terecht vastgesteld dat verzoeker in Nederland en België manifest uiteenlopende verklaringen heeft afgelegd over de reden waarom hij Nigeria verlaten heeft. Zo heeft verzoeker in Nederland verklaard dat hij Nigeria ontvluchtte omdat hij weigerde om zijn vader op te volgen als voodoopriester na zijn overlijden (asioldossier Nederland, p. 23-26), maar stelde hij in België zijn gehele asielrelaas op zijn homoseksuele geaardheid die ontdekt was in zijn dorp (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 24-25). Dat verzoeker in Nederland zeer kort ondervraagd is en hij niet de mogelijkheid had om ook over zijn geaardheid te vertellen, zoals hij oppert in het verzoekschrift, wordt tegengesproken door verzoekers gehele Nederlandse asioldossier waaruit blijkt dat hij wel degelijk uitgebreid gehoord is en de mogelijkheid had om zijn asielmotieven uitvoerig uiteen te zetten. Hoe dan ook kan verzoeker het huidige beroep niet aanwenden om de procedure van de Nederlandse asielinstanties te bekritisieren.

- Verder slaagt verzoeker er niet in om voor de Belgische en Nederlandse asielinstanties eenduidig te verklaren wanneer hij Nigeria verliet en of hij al dan niet is teruggekeerd naar Nigeria. Zo verklaarde verzoeker in Nederland dat hij Nigeria verliet op 25 januari 2010, dat hij en zijn vrouw samen naar Nigeria terugkeerden in december 2016 teneinde het huwelijk te laten registreren en de bruidsschat te betalen en dat ze terugkeerden naar Libië op 2 februari 2017 (asioldossier Nederland, p. 5-6, p. 24-25). In België gaf verzoeker dan weer aan dat hij Nigeria verliet op 3 januari 2010 en nooit is teruggekeerd (verklaring DVZ, vraag 37; notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 21, p. 23).

De loutere ontkenning in het verzoekschrift dat hij ooit is teruggekeerd naar Nigeria, kan geen afbreuk doen aan het bestaan van zijn tegenstrijdige verklaringen hierover. Op verzoekers Facebookprofiel zijn bovendien foto's te vinden die aansluiten bij zijn verklaringen in Nederland over zijn terugreis naar Nigeria; verzoeker postte in 2017 foto's waar hij in een vliegtuig lijkt te zitten met het bijschrift "*I thank god for my succesful johnny. Am back to Libya*" (onderzoek sociale media, p. 22). De stelling in het verzoekschrift dat dit een reis in Libië betrof kan niet overtuigen, gezien niet aannemelijk is dat verzoeker in dat geval zou neerschrijven dat hij 'terug in Libië' is. De voorstaande vaststellingen inzake verzoekers vertrek uit en terugkeer naar Nigeria vormen een negatieve indicatie voor wat betreft verzoekers algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van zijn vrees voor vervolging.

- Verzoeker legt ook over andere aspecten van zijn leven in Nigeria en zijn reis incoherente verklaringen af in Nederland en België, meer bepaald over zijn schoolgaan en over zijn verblijfsvergunning in Libië (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 10, p. 22; notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 11-12; aanmeldgehoor Nederland, p. 4, p. 6). Verzoeker ontkent in het verzoekschrift dat hij ooit een verblijfsvergunning had in Libië, wat echter geen afbreuk kan doen aan de vastgestelde tegenstrijdigheid in zijn verklaringen in Nederland en België dienaangaande.

- Dat verzoeker er doorheen de asielprocedures in Nederland en België niet in slaagt om eensluidende verklaringen af te leggen over essentiële delen van zijn asielrelaas en over de relatie met de moeder van zijn kinderen, doet afbreuk aan verzoekers algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden asielmotieven.

5.2. Verder kan in navolging van verweerder worden vastgesteld dat verzoekers verklaringen over zijn vader, broers en zussen en de moeder van zijn kinderen, dewelke de kern van zijn problemen in Nigeria raken, niet verzoenbaar zijn met de resultaten van het onderzoek inzake verzoekers sociale media:

- Wat betreft zijn vader houdt verzoeker voor dat deze overleden is aan een hartstilstand toen verzoeker al zoenend werd betrappt met A. (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 7-9, p. 11), terwijl uit interacties op Facebook naar voor komt dat verzoekers vader nog in leven zou zijn (onderzoek sociale media, p. 34-38). Met de loutere bewering dat het in Afrika gebruikelijk is om vrienden aan te spreken met termen als 'brother', 'sister', 'uncle', 'auntie', 'mommy' of 'daddy' slaagt verzoeker er niet in de interacties op sociale media met P., die verzoeker 'my son' noemt en die door verzoeker 'daddy' wordt genoemd, in een ander daglicht te plaatsen. Dat verzoeker zowel in Nederland als België wijzigende verklaringen aflegt over het wedervaren van zijn vader en diens dood (rapport eerste gehoor Nederland, p. 6; rapport nader gehoor Nederland, p. 4; notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 7) bevestigt dat verzoeker de waarheid niet vertelt over (de omstandigheden rond) de dood van zijn vader.

- Daarnaast stelt verzoeker dat hij geen contact meer heeft met zijn broers en zussen sinds hij al zoenend betrappt werd met A., omdat zij verzoeker de schuld geven van zijn vaders dood en beschaamd zijn (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 8-9; notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 19). Op basis van het onderzoek van sociale media blijkt echter dat verzoeker wel nog in contact staat met zijn broers en zussen. De bestreden beslissing motiveert dienaangaande omstandig en op goede gronden als volgt:

"Echter blijkt uit het onderzoek van uw sociale media dat u uw broers en zussen stelselmatig 'tagt' in de berichten en foto's die u op uw Facebook profiel plaatst (zie blauwe map – Onderzoek sociale media, p.1-2, 7-8, 13-14, 15-17). U deed dit zelfs één dag voor uw eerste persoonlijk onderhoud ter gelegenheid van uw verjaardag (zie blauwe map – Onderzoek sociale media, p.1-2). Op deze foto kreeg u ook felicitaties van twee zussen (zie blauwe map – Onderzoek sociale media, p.3-6). Geconfronteerd met deze vaststelling, antwoordde u dat deze personen niet dezelfde achternaam hebben als u en ze gewoon volgers zijn, en zij geen zussen van u zouden zijn (NPO II, p.19). Wanneer u gewezen werd op veelvuldig gelijkaardig contact (zie blauwe map – Onderzoek sociale media, p.1-4, 7-11, 12, 13-14, 15-19), opperde u dat B. en T. twee verschillende achternamen zijn in Nigeria (NPO, p.19). Echter plaatste uw zus – waarvan u beweerde dat ze geen familie van u is – op uw verjaardag een foto van u op haar eigen tijdslijn met bijpassende verjaardagwensen (zie blauwe map – Onderzoek sociale media, p.28-29). Wanneer u hiermee geconfronteerd werd bleef u pertinent ontkennen dat jullie familie zijn toen u zei "ze kan een foto posten en iedereen kan je een gelukkige verjaardag wensen. Ze heet K.Q.. Je kan niet zeggen dat iemand die K.Q. heet en iemand die B. heet dezelfde familie zijn. Op Facebook heb ik ongeveer 5000 mensen die me volgen." (NPO II, p.19). Bovendien zien we eenzelfde soort communicatie op uw TikTok-profiel waarbij uw zussen reageren op uw foto's en video's (zie blauwe map – Onderzoek sociale media, p.41-42). Ondanks dat u meermaals beweerde dat u haar familie niet kende en u geen contact had met hen (NPO I, p.18 en NPO II, p.17), bleek uit onderzoek dat er regelmatig contact was tussen u en haar zus P.En.I. (zie blauwe map – Onderzoek sociale media, p.2, 5, 13-14, 18-19, 23, 25, 32-33, 41-42, 53-55). Toen u gevraagd werd of u contact had met haar familie antwoordde u dat u geen reden had om ze op te zoeken via sociale media (NPO I, p.18). Wanneer u geconfronteerd werd met de resultaten van het onderzoek van uw sociale media, weigerde u toe te geven dat u contact had met hen (NPO II, p.20). Bovenstaande vaststellingen bevestigen andermaal de vaststelling van het CGVS dat u geen eerlijk zicht wenst te bieden op de omstandigheden waaronder u Nigeria heeft verlaten en werpen verdere twijfels over de door u aangehaalde bewering dat u homoseksueel bent."

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat deze zogenaamde zussen gewoon vriendinnen zijn, maar gaat hiermee geheel voorbij aan de veelvuldige resultaten van het sociale media onderzoek van verzoeker, waaruit blijkt dat hij wel degelijk nog in contact staat met zijn familie.

- De vaststelling dat de moeder van verzoekers kinderen op sociale media te zien is in regenboogkledij met 'Happy Pride' als opmerking (onderzoek op sociale media, p. 46-48), valt niet te rijmen met de bewering dat verzoeker door haar bedreigd werd omwille van zijn seksuele oriëntatie.

5.3. Inzake verzoekers ontdekking, bewustwording en beleving van zijn homoseksuele geaardheid in de context van een homofobe samenleving als Nigeria motiveert de bestreden beslissing als volgt:

“Wat betreft de ontdekking en bewustwording van uw geaardheid blijft u zozeer op de vlakte wat de geloofwaardigheid van uw homoseksuele geaardheid evenmin ondersteunt. Gevraagd naar hoe u tot het besef kwam dat u zich aangetrokken voelde tot mannen, vertelde u dat u zich bewust werd van uw homoseksualiteit omdat u erg close was met uw vriend A. en jullie altijd met elkaar speelden en praten. Daarbij kuste u hem en raakte u zijn kont aan (NPO II, p.3-4). Later op school heeft u hem dan verteld over uw gevoelens voor hem waarna u hem zoende (NPO II, p.4). Wanneer u nogmaals gevraagd werd hoe u zich bewust werd van uw homoseksuele gevoelens zei u dat u op uw 13 à 14 jaar aangetrokken voelde tot mannen en in 2009 beseftte dat u aangetrokken was tot mannen (NPO II, p.3). Uitgenodigd om hier meer over te vertellen, herhaalde u uw eerdere verklaringen dat jullie die dag hadden gedronken en elkaar begonnen te zoenen op een afgelegen plek, waarna jullie betrappt werden. Wanneer u opnieuw gevraagd werd om meer te vertellen over hoe u zich bewust werd van uw aantrekking tot mannen, verwees u naar uw vriendschap met A. en omdat iedereen jullie pestte omdat jullie zoveel tijd met elkaar doorbrachten (NPO, p3). Hierbij is het opvallend dat u doorheen uw twee – toch uitgebreide – onderhouds op het CGVS niet verder kwam dan herhalende verklaringen waarin u alles herleidde naar twee situaties met A.. Uw antwoorden blijven erg beperkt en u valt vaak in herhaling ondanks dat de protection officer verder doorvraagt en u uitnodigt om verder te vertellen. Dergelijke verklaringen geven weinig blijk van reflectie met betrekking tot een dergelijke ingrijpende gebeurtenis. Daarnaast gaf u ook een zeer simplistische weergave van hoe u uw vriend A. zag. U zag namelijk dat andere jongens met meisjes gingen en u had dat gevoel niet, behalve met A.. A. leek volgens u op een vrouw en later kreeg u gevoelens voor hem (NPO I, p.24). U gaf een heel simplistisch en stereotiep beeld van A. weer dat hij borsten had, een dikke kont en krullend haar, waardoor hij op een meisje leek. Hij kleepte zich overigens in vrouwenkleden en droeg lippenstift van zijn moeder (NPO I, p.11 en NPO II, p.3). Dat u de ontdekking van uw homoseksuele geaardheid legt bij uw gevoelens voor een man die op een vrouw leek is niet alleen zeer clichématig en simplistisch, maar ook weinig geloofwaardig.. Het CGVS merkt op dat een vrouwelijk uiterlijk en cross-dressing geen enkele indicatie aangeeft van een homo- of biseksuele geaardheid.

Er mag verder dan ook verwacht worden dat u op de hoogte zou zijn van het homofobe klimaat in Nigeria, maar uw verklaringen betreffende de ontdekking van dit homofob klimaat kunnen eveneens geenszins overtuigen. U gaf zelf aan dat als iemand achter uw gevoelens voor A. zou komen u zeker gedood zou worden (NPO I, p.24). Wanneer u gevraagd werd om te vertellen hoe u de homofobe context van de Nigeriaanse maatschappij ontdekte, zou u dit pas ontdekt hebben nadat u A. had gekust en zijn moeder naar u toe kwam (NPO II, p.10). Voordien had u nog niet gehoord dat homoseksuele relatie niet aanvaard werden in de Nigeriaanse samenleving. U was toen 14 jaar oud (NPO II, p.11). Uw antwoord is echter opvallend daar u eerder reeds verklaarde dat iedereen ertegen is bij uw thuis en uw vader zeker aangezien hij voodoopriester is en hij als traditionele man daartegen is. Het komt danig bevreemdend over dat u – wanneer u de vraag uitdrukkelijk wordt gesteld – aangeeft de homofobe context pas te hebben ontdekt wanneer de moeder van A. naar uw moeder kwam om verhaal te halen en dat u er voordien nog nooit iets over had gehoord in uw dorp of op school (NPO II, p.10). Bovendien verklaarde u dat u het homofobe klimaat pas ontdekte toen u en A. betrappt werden in 2009 en u in 2010 het land verliet (NPO II, p.10). Geconfronteerd met het feit dat u voor 2010 al doorhad dat homoseksualiteit niet is toegelaten in Nigeria, zei u van wel (NPO II, p.11). Echter zei u opeens dat u zo iets nooit gehoord had thuis en uw vader gewoon zei dat jullie niet mochten stelen en geen slechte dingen mochten doen. Ondanks uw eerdere verklaringen, zou u thuis niet vernomen hebben dat homoseksualiteit verkeerd was (NPO II, p.10-11).

Uw verklaringen betreffende de ontdekking van het homofob klimaat zijn dan ook allesbehalve consistent en tonen geen werkelijke voeling aan met de complexe ontdekking van iemands homoseksuele oriëntatie in een homofob klimaat zoals in de Nigeriaanse samenleving en de manifeste vijandige perceptie ervan door de burgerlijke maatschappij (zie blauwe map - informatie met betrekking tot de situatie van homoseksuelen in Nigeria).

Volledigheidshalve merkt het CGVS ook op dat het eerder opmerkelijk is hoe u naar homoseksualiteit kijkt. U verklaarde dat u Nigeria bent ontvlucht omwille van uw seksuele oriëntatie. Echter, wanneer u tijdens uw tweede onderhoud werd geconfronteerd met foto's van de moeder van uw kinderen in de regenboogkleuren en die de PRIDE-beweging erg publiekelijk steunt (zie blauwe map – Onderzoek sociale media, p. 45-48), opperde u plots dat zij misschien lesbisch is geworden omdat ze geen mannen meer vertrouwt (NPO II, p.21). Enerzijds geven dergelijke verklaringen weinig blijk van reflectie en anderzijds geeft dit uw clichématige kijk op homoseksuele relaties weer. Dit is dan ook erg verrassend voor iemand die zelf beweerde dat hij zijn homoseksuele gevoelens niet had ontdekt, maar zo was geboren (NPO II, p.4).”

Verzoeker slaagt er in het verzoekschrift niet in de voormelde motivering, die steun vindt in het administratief dossier en terecht en pertinent is, te ontkrachten of weerleggen, laat staan zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid aan te tonen.

In dit verband kan worden opgemerkt dat een verzoeker om internationale bescherming zelden overtuigend bewijs kan leveren van zijn seksuele gerichtheid. Het betrekken van bepaalde vormen van bewijsmateriaal, zoals bijvoorbeeld rapporten van medisch onderzoek naar een gestelde seksuele gerichtheid en expliciet beeldmateriaal, is ook in strijd met grondrechten en de menselijke waardigheid. Naar zijn aard leent een seksuele geaardheid als asielmotief zich minder voor bewijsvoering: het gaat immers om wat iemand innerlijk voelt. Meer nog dan bij andere asielmotieven, zijn de eigen verklaringen van een LGBTQ-verzoeker dan ook van wezenlijk belang.

Het is daarom aan verzoeker om vooral aan de hand van zijn verklaringen zijn gestelde seksuele geaardheid aannemelijk te maken. Hij zou immers als geen ander in staat moeten zijn inzicht te bieden in wat hij innerlijk denkt of voelt. Door de wijze waarop verweerder het onderzoek naar en de beoordeling van een gestelde seksuele gerichtheid heeft ingericht, werd verzoeker ook daadwerkelijk de mogelijkheid geboden om met zijn verklaringen zijn gestelde seksuele gerichtheid aannemelijk te maken. Uit een lezing van de notities van de persoonlijke onderhouden blijkt immers dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksuele geaardheid in de context van de Nigeriaanse samenleving.

Het uitgangspunt in deze is niet dat er in alle gevallen een interne worsteling moet hebben plaatsgevonden voordat verzoeker zijn seksuele gerichtheid heeft geaccepteerd. Er mag echter wel verwacht worden dat er bij verzoeker, die afkomstig is uit een land waar men LGBTQ niet accepteert en waar dit mogelijk strafbaar is gesteld, sprake is van een (denk)proces waarin hij zich onder andere voor de vraag gesteld ziet wat het betekent om anders te zijn dan hetgeen de maatschappij (en de wet) verwacht/verlangt en op welke wijze hij daaraan invulling wil en kan geven.

Gelet op hoger geciteerde motivering is verzoeker er met zijn verklaringen geenszins in geslaagd zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid aannemelijk te maken.

Verzoeker poneert in het verzoekschrift dat hij wel degelijk gedetailleerde, coherente en plausibele verklaringen heeft en een duidelijk overzicht heeft gegeven van hoe hij geleidelijk tot de vaststelling kwam dat hij homoseksueel was. Verzoeker komt *in casu* echter niet verder dan het beknopt hernemen van zijn oppervlakkige verklaringen aangaande de bewustwording van zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid en zijn aantrekking tot A., maar slaagt er hiermee niet in een dienstig verweer te voeren tegen de voormelde terechte en pertinente motivering, noch zijn homoseksuele geaardheid aannemelijk te maken.

Verzoeker kan voorts niet worden gevolgd waar hij opwerpt dat verweerder is uitgegaan van een westerse ingesteldheid, waarbij iedereen zich op ieder ogenblik bewust is van zijn gevoelens. De Raad stelt vast dat verweerder net heeft gepeild naar verzoekers ontlukende homoseksuele gevoelens in de context van de homofobe Nigeriaanse samenleving waarin hij is opgegroeid. Verzoekers verklaringen getuigen echter niet van enige voeling met de complexe ontdekking van iemands homoseksuele geaardheid in een homofob klimaat zoals de Nigeriaanse samenleving.

Verzoeker houdt in het verzoekschrift ook vol dat hij niet op de hoogte was van het homofobe klimaat in Nigeria en wijst erop dat in zijn familie en dorp nooit gesproken werd over homoseksuele relaties. Verzoeker gaat echter voorbij aan de voormelde pertinente vaststellingen waaruit blijkt dat hij wijzigende en inconsistente verklaringen heeft afgelegd over zijn ontdekking van de homofobe context waarin hij leefde. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid wel degelijk.

5.4. Verzoeker benadrukt in het verzoekschrift dat hij diverse documenten heeft voorgelegd waaruit blijkt dat hij het Rainbow House te Brussel regelmatig frequenteert, hij aanwezig was op de Antwerp Pride 2024, hij begeleid wordt door een psycholoog die attesteert dat verzoeker homoseksueel is, en in België een relatie heeft met een man. Verzoeker stelt dat hij – *in tempore non suspecto* – zijn verhaal heeft gedaan aan de psycholoog, op aanraden van de begeleiders uit het opvangcentrum en zijn advocaat. Bovendien benadrukt verzoeker dat een psycholoog niet zomaar om de tuin kan geleid worden, dat deze in staat is om vast te stellen of een patiënt al dan niet de waarheid vertelt en op een doorleefde wijze zijn verhaal doet en dat dit zijn job is. Verzoeker meent dat verweerder de psycholoog als onkundig portretteert. Hij meent dat het plausibeler is dat hij aan zijn psycholoog volledig correcte verklaringen aflegt, met wie hij meermaals heeft gesproken en een vertrouwensrelatie heeft opgebouwd.

In dit verband herneemt de Raad een seksuele geaardheid als asielmotief zich naar aard minder leent voor bewijsvoering: het gaat immers om wat iemand innerlijk voelt. Meer nog dan bij andere asielmotieven, zijn de eigen verklaringen van een LGBTQ-verzoeker dan ook van wezenlijk belang. Gelet op de hogere

vaststellingen kunnen verzoekers verklaringen over zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid niet overtuigen.

Concreet dient inzake de door verzoeker bijgebrachte stukken ter staving van zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid het volgende worden opgemerkt:

- De verschillende aanbevelingsbrieven van verzoekers vriend, werkgevers en vrienden/kennissen hebben geen officieel, doch wel een louter subjectief karakter, die het asielrelaas en de homoseksuele geaardheid van verzoeker niet kunnen staven en geen bewijswaarde hebben, temeer gelet op de motivering in de bestreden beslissing aangaande de ongeloofwaardigheid van verzoekers homoseksuele geaardheid.

- De attesten van Rainbow House Brussel tonen hoogstens aan dat verzoeker op 3 februari 2022, 10 februari 2022 en 24 februari 2022 aanwezig was op de activiteiten van het Rainbow House. Dat verzoeker drie activiteiten van het Rainbow House heeft bijgewoond kan zijn homoseksuele geaardheid niet aantonen.

- De foto's van verzoekers deelname aan activiteiten van het Rainbow House en de Pride in Antwerpen bevestigen slechts verzoekers deelname aan activiteiten van het Rainbow House en zijn deelname aan de Pride. Deze stukken kunnen evenmin verzoekers homoseksuele geaardheid aantonen.

- Het medisch attest van Dr. B.V. en de kopie van verzoekers medisch dossier in het opvangcentrum kunnen evenmin verzoekers voorgehouden asielrelaas en geaardheid aantonen. De Raad benadrukt vooreerst dat het beoordelen van de geloofwaardigheid van iemands gestelde homoseksuele geaardheid niet binnen de deskundigheid van een psycholoog of arts valt. Uit de attesten kan wel blijken dat verzoeker in België een psycholoog bezoekt en – minstens tot februari 2023 – medicatie nam.

De beoordeling van de bewijswaarde van een attest betreft een feitelijke appreciatie die de Raad toekomt. Hierbij wordt rekening gehouden met het geheel van de voorliggende elementen opgenomen in het administratief dossier en het verzoekschrift. Een medisch of psychologisch rapport kan niet als alleenstaand worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Het maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel. Een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling dringt zich op, waarbij moet worden nagegaan of de aangehaalde vervolgingsfeiten door middel van geloofwaardige verklaringen in samenhang met de voorgelegde medisch-psychologische attesten voldoende aannemelijk worden gemaakt.

Er wordt door de Raad niet getwijfeld aan de bewijskracht van deze stukken die het bestaan van een bepaalde psychische problematiek aantonen. De arts doet vaststellingen betreffende de mentale gezondheidstoestand van een patiënt en kan hierbij eventueel aangeven in welke mate deze bevindingen verenigbaar zijn met de beweringen van de patiënt.

De arts baseert zich voor oorzaak van de mentale problemen op de verklaringen van de patiënt. Een dergelijk attest moet dan ook steeds worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen van verzoeker hierover.

Dit geldt des te meer in het geval van een attest, opgesteld door een psycholoog of een psychiater. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt. Eventuele vermoedens over de oorzaak van de psychologische problemen zijn dan ook gebaseerd op de verklaringen van verzoeker en dit binnen de context van psychologische hulpverlening, wat een andere inslag heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming.

Zo in verzoekers medisch dossier vermeld wordt dat verzoeker homoseksueel is, dient te worden vastgesteld dat dit een weergave is van verzoekers verklaringen. Verder dient opgemerkt dat verzoeker volgens zijn medisch dossier heeft gesteld dat zijn partner in Nigeria in de gevangenis zit, terwijl hij bij verweerder aangaf dat hij van zijn moeder in 2015 zou vernomen hebben dat A. overleden is (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 20). Verder in zijn medisch dossier staat dan weer te lezen dat verzoeker traumatische verlieservaringen heeft gekend, waaronder de gewelddadige moord op zijn partner, terwijl verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud stelde dat hij geen details over de dood van A. durfde te vragen aan zijn moeder (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 20). De vaststelling dat verzoeker incoherente verklaringen aflegt aangaande zijn partner A. wijst erop dat verzoeker de waarheid niet vertelt.

Wanneer het beperkt gewicht en bewijswaarde van de attesten wordt gezien in samenhang met verzoekers verklaringen die iedere positieve overtuigingskracht ontberen, kan de Raad niet anders dan besluiten dat verzoeker in dit geval niet aannemelijk maakt dat zijn psychologische problemen verband zouden houden met het door hem voorgehouden asielrelaas. Evenmin toont verzoeker met deze attesten de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten in Nigeria en zijn beweerde homoseksuele geaardheid aan.

6. De Raad stelt vast dat verzoeker in het verzoekschrift geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de

ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas en voorgehouden homoseksuele geaardheid. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Verzoeker komt immers in het verzoekschrift in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn vluchtrelaas en homoseksuele geaardheid, het ontkennen van de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen, het opwerpen dat het perfect mogelijk is om kinderen te hebben als homoseksueel persoon, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder.

Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht.

Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

7. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten (kopieën van verzoekers identiteit/afkomst-certificaat; een kopie van zijn geboorteregistratie-certificaat; kopieën van facturen van nutsvoorzieningen; kopieën van verzoekers arbeids- en huurovereenkomst; kopieën van documenten voor zijn Nederlandse les) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

8. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

9. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, alsook naar de update van de landeninformatie en analyse die verweerder op 26 augustus 2025 middels aanvullende nota heeft bijgebracht, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de deelstaat Edo geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar dezelfde rapporten als degene waarop verweerder zijn analyse in de bestreden beslissing en zijn aanvullende nota steunt. De aanvullende nota die verzoeker heeft neergelegd ter zitting bevat algemene landeninformatie/persartikels en verzoeker geeft niet de minste duiding hoe deze landeninformatie concreet op zijn persoon zou kunnen betrokken worden. Deze landeninformatie maakt onder andere melding van ontvoeringen en crimineel geweld, alsook van cult-gerelateerd geweld en incidenten in het kader van protesten. Het geweld waarvan sprake kadert niet in een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De door verzoeker bijgebrachte landeninformatie is geenszins van aard om een ander licht te werpen op de in de bestreden beslissing gedane terechte beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in de deelstaat Edo, noch toont verzoeker aan dat er actueel voor burgers in de deelstaat Edo een reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Kosten

10. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig oktober tweeduizend vijftientig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS

